

MADRID

El clima polític en període de distensió

Martín Villa explica a la OIT, a Ginebra, l'abast de la reforma sindical

La festivitat de l'Ascensió ha esmorteït un xic la vida política madrilenya, sobretot si tenim present que molts habitants de la ciutat han aprofitat la festa per a fer "pont" fins dilluns vinent. Per tant, la preocupació principal de la gent no es referia a la vida pública, sinó a la privada, o en tot cas, a la forma d'escapar dels embussos de circulació que es produïren en totes les sortides de Madrid.

Tot i això, és ben palpable encara la satisfacció entre els centres reformistes per l'èxit indiscutible que significà la sessió de Corts de dimarts passat. El govern sabé plantejar bé la batalla parlamentària i va guanyar sense dificultats. Aquesta satisfacció era reflectida a l'editorial d'ahir del diari "Arriba": "Aquestes opinions signifiquen un vot més per la teoria reformista. Signifiquen una confirmació d'aquesta via intermitja —suposadament acceptada per la majoria— que desitja el canvi polític, però que el vol des d'una òptica racional, civilitzada i ordenada. Es, en resum, una nova legalització institucional a l'esforç del govern per trobar un camí cap a la democràcia en una nació històricament propensa als extrems." Però no repassarem ara un tema que ja ha estat suficientment explicat i examinat, sinó que en treurem algunes conseqüències d'acord amb els comentaris que hom pot sentir per aquestes latituds.

Existeix una impressió general que el discurs de Fraga Iribarne a les Corts (els discursos de Fraga sempre aixequen molta expectació, ja que se'l continua tenint per l'home fort de la reforma), no aclari grans coses que no se sapiguessin abans sobre els projectes governamentals. Per tant, el futur a llarg termini no està del tot esbargit, ni de bon tros. Manquen encara els debats principals i fins i tot quan la reforma estigui completa caldrà veure com funciona dins el marc de tot l'Estat espanyol. Vull dir que, especialment entre els sectors de l'oposició democràtica, l'escepticisme no s'ha allunyat, i que els dirigents dels partits no legals continuen arrufant el nas davant les maniobres del gabinet.

Però si que s'ha reconegut àmpliament que aquests darrers dies el clima polític s'ha distendit. Alguns s'atreveixen a dir que els símptomes es noten des del Consell de Ministres del dia 21 de maig. El govern ha llançat segurament una múltiple ofensiva en diversos fronts: a les Corts, en política exterior, als sindicats, a Justícia, etc., la qual ha comportat un reforçament (momentani?) de les seves posicions. L'alliberament de diversos dirigents de Coordinació Democràtica (diuen que el mateix García Trevijano sortirà de la presó d'un moment a l'altre), els contactes de Fraga Iribarne amb els dirigents del PSOE històric i amb el mateix Felipe González, amb la intenció de crear un partit socialista ampli i estable, el discurs serà i mesurat del ministre de Justícia, Garri-

gues i Díaz Cañabate, al Club Siglo XI, les propostes de pacte d'A-reizla i les seves activitats de cara a l'exterior, etc. han creat una atmosfera més propícia als canvis que la que hi havia fa unes setmanes.

Sembla que aquesta diguem-ne suavització de les formes de govern és deguda, més que a la mateixa inèrcia reformista, a la necessitat de crear un ambient interior més favorable al rei quan aquest se'n vagi als Estats Units. Això no vol dir que el govern Arias estigui salvat, sinó que simplement canvia una mica l'estratègia del poder després d'aquestes primeres batalles a les Corts, de les darreres decisions ministerials, i, sobretot, davant la trobada entre el rei i els alts dirigents nord-americans. Tothom sap que sense la benedició d'aquests últims, el programa reformista i fins i tot l'actual Monarquia, potser no serien viables, almenys en els termes d'avui dia. El dia 8 de juny s'ha de celebrar un segon ple d'urgència a les Corts per discutir el dret d'associació; simultàniament serien modificats els articles del Codi Penal que afecten aquest dret bàsic per al joc polític. Probablement després d'aquesta segona assemblea la situació serà un

LA PREOCCUPACIÓ SINDICAL

La reforma sindical també va guanyar terreny. Gairebé exclosa del discurs del president Arias del 28 d'abril, s'ha anat actualitzant i ha esdevingut una de les facetes més importants del programa reformista, malgrat ser una de les més endarrerides. El ministre de Relacions Sindicals, Rodolfo Martín Villa, home ben conegut a la província de Barcelona, ja que en fou governador, és en aquests moments a Ginebra, explicant a l'OIT (Organització Internacional del Treball) l'abast dels projectes sindicals. L'empresa és realment difícil, car el sindicalisme vertical espanyol és un dels sectors més desprestigiats a l'estranger de tot el sistema, i a més a més ha tingut freqüents i serioses topades amb l'OIT.

A fi de desfer-se de passats enganyadors, el ministre no ha dubtat a donar per acabat el sindicalisme vertical. Fins i tot dimarts passat afirmà en una conferència que aquesta mena de sindicalisme no havia existit mai, sinó que havia estat un simple projecte heròic del règim.

LA DRETA S'ORGANITZA PER AL DIA DE DEMA

Assistim també, aquests dies, a una reorganització de les forces conservadores, que corren a situar-se a la línia de sortida pel dia que siguin autoritzats els partits polítics, dia potser no molt llunyà. ANEPA, UDPE i Falange Española y de las JONS van celebrant assemblees, reunions i actes públics, tant per a refer llurs esquemes interns i programes de treball com per a fer-se conèixer arreu del país. Els d'ANEPA,

que es declaren "democràtics i liberals", afirmaren que solament a Madrid eren cinc mil dos-cents afiliats i que el mes de juny celebraran un Congrés Nacional. Els de la UDPE sostenen que ells disposen de vuitanta-cinc mil associats i que aquest nombre va creixent. Etcètera.

PROTESTA FALANGISTA

La decisió de l'Ajuntament de La Jonquera, de retornar els noms catalans a alguns dels principals carrers de la població, no ha caigut gaire bé a certes esferes de Madrid. Com a mostra, vegeu aquest comentari del diari del Movimiento "Arriba": "En la carrera que s'ha desencadenat sota la vella consigna dels jocs infantils 'l'últim que arribi, marica', un dels primers a arribar i per tant a alliberar-se d'aquesta infamant qualificació, és l'ajuntament de la Jonquera, que ha decidit canviar el carrer de José Antonio pel nom de carrer Major. Aquesta és la forma de democratitzar-nos, hauran dit, ignorant que la història no s'esborra amb un canvi de rètol, sinó amb transformacions profundes com les que José Antonio demana per a Espanya i que deixaren un senyal en tots nosaltres molt més gran que no es pensen les autoritats municipals de La Jonquera. El mateix Estat, nascut del seu esperit, respecta entre els carrers madrilenys Jaime Vera, un dels primers socialistes espanyols, Moret, Figueres i tants d'altres homes representatius de règims morts i d'ideologies contràries a la nacional sindicalista. Però es veu que el municipi de La Jonquera té vocació d'enterraments i ni tan sols de bon enterraments, car intentar enterrar de viu en viu uns símbols que encara representen molt per a molts espanyols".

JOSEP M. SANMARTI

ENSENYAMENT

Universitaris organitzats en Federació
Santander: Quinze estudiants acaben vaga de fam

La Federació Nacional de les Organitzacions d'Estudiants Universitaris ha quedat constituïda a Sierra Nevada.

Han assistit a la reunió els representants de les quaranta-un organitzacions d'estudiants universitaris de tots els districtes de l'Estat espanyol, la base de les quals són diversos milers d'estudiants i pot considerar-se com la més àmplia del país, segons un comunicat fet públic per aquesta federació i que avui publica el diari "Ideal".

Organització d'Estudiants Universitaris (OEU) va ser aprovada el 17 d'octubre del 1973 pel ministeri d'Educació i Ciència.

En un comunicat, la federació nacional de l'OEU va declarar com a punts bàsics i finalitats primeres: donar una resposta audaç i engatjada als problemes del nostre temps, formació integral de l'home i gestió i perfeccionament de les estructures universitàries per tal d'aconseguir una universitat lliure, científica, popular i autogestionada.

IGUALTAT D'OPORTUNITATS

També es propugna en l'esmentat

Els assaltants del
polvorí, a Portugal

La Guàrdia Civil trobà la nit d'abans d'ahir la furgoneta que fou utilitzada en el robatori al polvorí de Reigosa (Pontevedra). El vehicle fou trobat en una sendera prop del riu Miño, frontera nacional amb Portugal. A l'interior no es va trobar altra cosa que la documentació del seu conductor, que havia estat deixat al polvorí, després del robatori.

No s'ha trobat cap indici del material robat ni dels autors del fet. Ara bé, com que el Miño, en aquesta part, porta molt poc aigua i no és difícil de travessar, es creu que els suposats cinc homes que realitzaren l'operació es poden trobar a Portugal. Segons informacions de caràcter no oficial, els autors parlaven en gallec, amb alguna paraula en portuguès i amb errors de dicció.

INVENTARI DEL QUE S'HAN
EMPORTAT

Ahir es va saber exactament tot el que les cinc persones s'han emportat. Encara que en un primer moment es va parlar de set-cents quilos de dinamita, només en prengueren de cent a cent-cinquanta. S'emportaren, a més dos fusells, dues pistoles, trenta bales, setanta-tres quilos de pólvora de mina, tres mil detonadors elèctrics i dos mil metres de fils per a connexions. En total, l'import del robatori és valorat en unes noranta mil pessetes.

Diverses autoritats nacionals, entre elles el vice-president del govern i ministre de la Governació, Fraga Iribarne, s'han interessat des del primer moment per totes les circumstàncies que envolten aquest robatori.

La Guàrdia Civil, mentrestant, continua mirant d'esbrinar la identificació dels autors, així com la localització del material explosiu i armes robats.

GRAN
MODA
SOL
GENERAL
OPTICA

Ulleres des de 290 ptes.

La més gran col·lecció
d'ulleres de sol
a l'abast
de totes les butxaques

GENERAL
OPTICA

«Optics abans que res»

BARCELONA
Rbla. de Catalunya, 87
Pl. Calvo Sotelo, 10
Provença, 277
Diagonal, 570
Manso, 33
Avda. Guipúscoa, 66
Avda. Meridiana, 374

HOSPITALET
Progrés, 48

SABADELL
Rbla. del Caudillo, 7

PREMSA

Tres redactors d'"Andalán", alliberats
La fiança és de quinze mil pessetes cadascú

Tres redactors del periòdic quinzenal aragonès "Andalán" han quedat en llibertat sota fiança de quinze mil pessetes cadascun, després de declarar al jutjat número tres de Saragossa en el sumari que se'ls instrueix per un possible delictes de propaganda il·legal.

Luis Granell, secretari de redacció; Pablo Larraneta, redactor, i David Ubico, treballador i col·laborador de l'esmentat periòdic, són els qui prestaren declaració davant el jutge d'instrucció.

També foren citats a declarar el director del quinzenal, Eloi Fernández Clemente; l'economista, José Antonio Brizcas, professors de la Facultat de Ciències Empresarials de Saragossa, i José Antonio Hormigón, matemàtic i professor d'ensenyament mitjà. Les actuacions judicials estan motivades per set articles publicats en el tercer del partit de la

Un d'aquests articles es referia als fets esdevinguts a Montejurra i els altres parlaven dels problemes de la regió aragonesa.

REVISTA D'ESTUDIS POLITICS

Ha entrat en el seu trenta-cinquè any d'existència la "Revista de Estudios Políticos". El seu número de gener i febrer d'enguany acaba d'aparèixer ara.

Aquesta publicació, que edita el Instituto de Estudios Políticos i dirigeix el "consejero nacional" Jesús Fuyo Alvarez, és considerada pels experts com un dels exponents màxims del pensament polític actual, informa Cifra.

Aquest número, que fa el 205 de la revista, publica entre altres un article del "consejero nacional" Gonzalo Fernández de la Mora sobre "La oligarquia, forma transcendental de poder".

BANCA I CAIXES

Aprovat en temps rècord de 3 a 6 MESOS

Acadèmies C. Català Comercial

BARCELONA: Rbla. Catalunya, 3, 1er. Tel. 302 22 35

HOSPITALET: Junta al Mercat La Florida. Tel. 333 20 35

SANTA COLOMA: Josep Antoni, 84-86. Tel. 386 79 98